

kritik blandt kassernes tillidsmænd og har dannet en anstødssten i samarbejdet iøvrigt mellem beskæftigelsesudvalgene og kassernes afdelinger.

Hertil kommer, at de forhold, der skal kontrolleres af beskæftigelsesudvalgenes formænd ved deres tilsynsbesøg, i forvejen kontrolleres af arbejdsdirektoratet og de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Der foretages således af arbejdsdirektoratet en stikprøvevis revision af afdelingernes regnskaber, således at et vist antal afdelinger inden for hver kasse revideres hvert år. Denne revision omfatter kontrol med, hvorvidt den af afdelings-tillidsmændene udbetalte understøttelse er vedtægtsmæssig korrekt udbetalt, herunder hvorvidt understøttelsen er rigtig udbetalt respektive af hovedforsikring og fortsættelseskassen, om det årlige eller flerårige maksimum overholdes, om den rigtige understøttelsessats er anvendt, om fornøden afkontrollering af det udbetalte antal understøttelsesdage foreligger o. s. v. Endvidere er det pålagt anvisningskontorenes kontorbestyrere mindst een gang årligt at foretage besøg i de under kontoret hørende afdelinger. Kontorbestyreren skal herved påse ganske de samme ting, som det i øjeblikket påhviler beskæftigelsesudvalgenes formænd at påse ved deres tilsynsbesøg, nemlig at kontrolreglerne overholdes, og at der i det hele kun udbetales understøttelse i overensstemmelse med arbejdsløshedslovens regler. Da det påhviler anvisningskontorerne at vejlede beskæftigelsesudvalgenes formænd med hensyn til deres tilsynsbesøg, har reglen ofte været den, at anvisningskontorets bestyrer og beskæftigelsesudvalgets formand har aflagt deres tilsynsbesøg sammen.

Regeringen må herefter være af den opfattelse, at man bør samle udvalgenes opgaver om de ovenfor nævnte områder, hvor de på grundlag af deres lokalkendskab og det fra anvisningskontorerne modtagne materiale har særlige muligheder for at gøre en indsats, medens man fritager dem for tilsynsbesøgene og i forbindelse hermed for tilsynet med overholdelsen af en række overvejende tekniske og ret komplicerede regler, hvilket tilsyn udvalgene i vidt omfang ikke synes at have de nødvendige forudsætninger for, og hvor kontrollen

i forvejen udføres af andre organer, nemlig arbejdsdirektoratet og de offentlige anvisningskontorer.

Under hensyn til det således anførte må regeringen herefter finde, at der ikke er fornødent grundlag for at opretholde den i beskæftigelseslovens § 7 omhandlede pligt for beskæftigelsesudvalgenes formænd til at aflægge tilsynsbesøg i kassernes stedlige afdelinger, og man stiller derfor forslag om ophævelse af denne bestemmelse, men således at den afløses af en ny regel, hvorved man pålægger beskæftigelsesudvalgene at føre et mere begrænset tilsyn med udbetaling af arbejdsløshedsunderstøttelse i kommunerne baseret på udvalgenes lokalkendskab og de fra arbejdsanvisningskontorerne modtagne oplysninger om ledigheden i kommunen. Medens tilsynsbesøgene måtte udføres af en enkelt person og derfor var pålagt beskæftigelsesudvalgets formand, er der intet til hinder for, at opgaverne efter den foreslåede nye bestemmelse, ligesom det er tilfældet med udvalgenes opgaver som anvisende myndighed, kan pålægges udvalget som sådant, hvilket man derfor har foreslået.

Samtidig foreslår man at ophæve bestemmelsen i lovens § 6, hvorefter en ikke-forsørger under 30 år i almindelighed ikke kan oppebære understøttelse fra arbejdsløshedsforsikringen eller almindelig hjælp til underhold fra kommunen, medmindre det kommunale beskæftigelsesudvalg har meddelt ham attest for, at det er udvalget opfattelse, at han ikke — ej heller ved udvalgets mellemkomst, herunder ved samarbejde med andre anvisningsmyndigheder — har kunnet skaffe sig passende arbejde i kommunen eller på egnen. Der forekommer ikke regeringen at være tilstrækkelig grund til at opretholde en sådan særregel for unge medlemmer af arbejdsløshedslovens § 13, stk. 2, § 15 A, stk. 2, og (til dels) § 16, stk. 1, vedrørende unge medlemmer.

Det skal herved præciseres, at de pågældende personer selvsagt som alle andre er pligtige at overtage anvist passende arbejde.

Den ovennævnte nye bestemmelse foreslås herefter indføjet som ny § 6.